

(Alfred Hansen)

blemer. Det kan jeg dybt beklage, og jeg har på fornemmelsen, at både kommunisterne og SF og VS, selv om de agter at stemme for dette forslag, gerne havde set en langt større og en langt mere tilbunds gående reform på hele området vedrørende Statens Uddannelsesstøtte. Dette er altså ministerens ansvar; det er ikke vores. Forhandlingsviljen er og har hele tiden været til stede; vi har blot ikke haft mulighed for at komme i realitetsforhandling med ministeren vedrørende dette spørgsmål.

Ebba Strange (SF):

Jeg synes ikke, indlæggen fra hr. Niels Helveg Petersen og hr. Alfred Hansen i denne sag skal stå imodsiget. Fra socialistisk folkepartis side stemmer vi for, at aktstykket skal tilbage til finansudvalget og behandles dér. Hr. Niels Helveg Petersen meddelte, at han ikke ønskede en ny debat om de uddannelsessøgendes vilkår her i salen, og det kan jeg godt forstå. Hr. Alfred Hansen ønskede derimod en ny debat.

Jeg synes, det er vigtigt, inden vi stemmer om denne sag, at gøre tinget og offentligheden opmærksomme på, at det var takket være retsforbundet og de radikale, at støtten til EFG-eleverne bortfaldt for et år siden. Hvis man virkelig havde ønsket at gøre noget for de uddannelsessøgende, der trænger allerhårdst, havde man ikke dengang stemt for støtten bortfald; det synes jeg er vigtigt. Vi synes også, at det er nogle sølle beløb, der bliver givet nu, både til EFG-eleverne og til de andre uddannelsessøgende, men hellere det end ingenting.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 70 stemte for, 80 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden (sidste) behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om kortlægning og prioritering af relevante arealindvindingsarbejder. (Beredskabsplan for arealindvinding) [af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 34. Fremsat 23/11 77. Første behandling 20/1 78. Betænkning 27/4 78).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af forslaget tekst og ændringsforslag nr. 1 om en ændret affattelse af forslaget titel vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 124 stemmer mod 26.

Formanden:

Der vil nu blive givet miljøministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Ændringer som følge af EFs 6. momsdirektiv).

(Lovforslag nr. L 98. Fremsat 17/11 77. Første behandling 22/11 77. Betænkning 28/4 78).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene samt spørgsmålet om lovforslagets over-

gang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Glensgård (FP):

Måtte dette lovforslag være de sidste krampetrækninger fra det seneste augustforlig! Ja, det var såmænd kun et ønske. Men det skal ikke undre os, om der kommer flere forligsforhandlinger om andre punkter.

Selve lovforslaget her har haft en underlig gang igennem dette folketing. Først blev det behandlet som EF-stof i markedsudvalget, hvor ingen partier ville tage stilling til noget som helst. Partierne venstre og konservative meddelte, at det var regeringens ansvar at tage ned til EF og forhandle 6. momsdirektiv. Men i øvrigt blev forslaget oversendt fra markedsudvalget til folketingets skatte- og afgiftsudvalg, der skulle realitetsbehandle 6. momsdirektiv. I skatte- og afgiftsudvalget tog et flertal minus fremskridtspartiet den stilling, at det ikke var noget, som skatte- og afgiftsudvalget skulle behandle på daværende tidspunkt, det var noget, som markedsudvalget selv kunne klare. Det var altså et pingpong-spil mellem markedsudvalget og skatteudvalget, som resulterede i, at regeringen tog ned til EF og reelt tiltrådte 6. momsdirektiv.

Så var man jo lidt på bar bund, for man vidste ikke helt, om man havde folketingets flertal med sig, og derfor lavede man lige en fiffig enkelt linje i augustforlig II, hvorefter augustforlig IIs partier blev tvunget til at støtte 6. momsdirektiv. Så var den potte ude, så havde man også fået det problem klaret.

Så kom selve forslaget til behandling i folketingets skatte- og afgiftsudvalg som lovforslag nr. L 98, og dér har der været meget spil mellem forligspartierne, ja, af og til måtte vi såmænd afbryde mødet i skatte- og afgiftsudvalget, fordi der skulle være separate forhandlinger imellem augustforligspartierne. Til sidst kom piskeren fra socialdemokratiet over venstre og konservative. Da vi havde en eller anden fornemmelse af, i hvert fald i udvalget, at de to partier ville gå ind for, at lovforslaget skulle træde i kraft 1. januar 1979, så kom piskeren, og den fik åbenbart den virkning, at de pågældende partier nu vil gennemføre lovforslaget pr. 1. oktober.

Men det vigtigste i dette lovforslag er, og her vil jeg gerne tale til formanden for skatte- og afgiftsudvalget, som normalt har markeret sig som en stærk venstrefløjssocialdemokrat, og sammen med ham også de andre venstrefløjssocialdemokrater: hvad er det, man nu gør? Man gennemfører en national lovgivning, der går langt, langt videre end det direktiv, vi har fået fra EF. Det bliver spændende at se, om det kun er socialdemokratiets pisk imod forligspartierne, eller det også er gruppeformandens pisk imod venstrefløjens, som nu skal komme til udtryk i dag, om man altså vil acceptere, at den nationale lovgivning skal gå langt, langt videre end det direktiv, vi får trukket ned over hovedet fra EFs side.

Der er en hel del ændringsforslag, som kun gør lovforslaget bedre i forhold til den eksisterende lovgivning. Dem vil vi selvfølgelig støtte vildt og voldsomt, og det gør vi selvfølgelig ud fra en anden intention, end venstrefløjssocialdemokraterne ville gøre. Jeg synes, det skal slås fast, at de ændringsforslag, der er stillet her, betyder en forbedring af det foreliggende lovforslag, men vi vil også godt skarpt vende os imod det flertal, som har markeret sig ved udtalelsen i betænkningen.

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg har nu taget stilling til et forslag, som normalt skulle have været behandlet i retsudvalget, nemlig et forslag om, at der nu skal pumpes måske 25 mill. kr., måske mere – ingen kender tallet – ud til hjælp for de mennesker, som nu bliver ekstra belastet med moms, folk, der normalt har været fritaget, som ikke har fradrag i selvangivelsen, den almindelige retshjælp. Folketingets skatte- og afgiftsudvalg har bundet dette folketing til at bruge 25 mill. kr. på dette felt. Jeg synes, det er lidt underligt, at et skatteforslag nu skal gå ind og berøre områder, som normalt ville ligge inde under folketingets retsudvalg.

Der er selvfølgelig en lang række andre punkter, som kunne trænge til en gennemgående drøftelse her i folketingssalen, men det skal såmænd ikke undre mig, om disse separate forhandlinger mellem forligspartierne også har ført til, at forligspartierne har fået mundkurv på i denne sag og derfor bare er tvunget til at stemme for lovforslaget om 6. momsdirektiv.

[Glensgård]

Vi ønsker ikke at give denne sølle regering ekstra penge i kassen, og ud fra den betragtning bl. a. ønsker vi ikke at stemme for 6. momsdirektiv, men som sagt er der en lang række andre punkter, vi er uenige med forligsmagerne i. Jeg glæder mig til at se de her 6-8-10-12-11 stykker, hvor mange der nu er, der markerer sig som en stærk opposition i socialdemokratiet. Jeg glæder mig til, at de rejser sig op, som dengang de gik imod statsministeren i forbindelse med Berlingskekonflikten. Lad os se, om de tør stå ved deres stærke tanker om ikke at skulle ligge under for EF. Men mon ikke hr. Risgaard Knudsens pisk i denne sag får dem til at sætte sig ned?

Bollmann (CD):

Lovforslaget er, som det er sagt, dels en følge af EFs 6. momsdirektiv, dels et led i augustforlig II. Det sidste vel kun på det provenumæssige område.

Der er stillet en del ændringsforslag, som jeg skal fremsætte nogle enkelte kommentarer til.

Et af de områder, der har taget mest tid under udvalgsarbejdet, har været undervisningsområdet, hvor der nu er skabt mulighed for at holde en del af de oprindeligt nævnte områder uden for afgiftspligten. CD kan kun beklage, at det ikke lykkedes at få de sidste dele væk, og i konsekvens heraf vil vi da stemme for underændringsforslaget til ændringsforslag nr. 2.

Spørgsmålet om advokaternes inddragelse under afgiftspligten har også været genstand for alvorlig overvejelse i udvalget, og jeg skal på CDs vegne sige, at vi kan tilslutte os både ændringsforslaget og flertallets udtalelse om udligningen over det offentlige retshjælpsystem.

Så er der spørgsmålet om ikrafttrædelsestidspunktet. Her skal jeg bemærke, at CD ganske vist ikke har noget provenumæssigt ansvar for lovforslagets gennemførelse, men vi finder trods alt, at der nu vil gå ¾ år mere end efter det oprindelige lovforslag, og at hele udvalgsarbejdet har tydet på, at det rent teknisk kan lade sig gøre.

Hvad angår selve provenuet, skal jeg på CDs vegne sige, at vi foretrækker, at der måske opkræves et ekstra provenu, fremfor at vi skal igennem andre, tilfældige skatte- og af-

giftsforhøjelser, uanset om der er tale om bådafgifter, lejeværdiforhøjelser eller andet. Derfor vil vi stemme for flertallets ændringsforslag og imod ændringsforslaget fra mindretallet.

De øvrige ændringsforslag, herunder også det om opgivelsen af det indirekte konkursprivilegium, vil vi ligeledes stemme for.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal ikke gentage alle de bemærkninger, jeg kom med ved første behandling, blot nøjes med at slå fast, at vi allerede i 1972 advarede imod en harmonisering af momsen. Vi sagde, den ville komme, men fik besked på, at det ville den ikke. Nu ligger den her. Vi vidste på forhånd, at det ville give vanskeligheder med harmoniseringen, og det holdt stik. Det har voldt vanskeligheder, og det vil volde vanskeligheder fremover for erhvervslivet, for private osv. Vi vil i konsekvens af det stemme for ændringsforslaget, som indskrænker området.

Men der er jo sket det, at ved siden af at det er en EF-harmonisering, har forligspartierne også brugt lejligheden til at stramme finanspolitikken. Det drejer sig om at ændre datoen for ikrafttrædelsen. Vi vil selvfølgelig stemme for det underændringsforslag, der er stillet om, at lovforslaget først træder i kraft den 1. januar 1979.

Kaj Hansen (DKP):

Ja, det blomstrer jo i EF, men ikke på alle områder. Det blomstrer kun, hvad angår bureaukratiet. Når det drejer sig om en fornuftig valutapolitik, om en fælles økonomisk politik, så vi kan bekæmpe arbejdsløsheden osv., ser man alle initiativer visne, men her får de lov til at udfolde sig.

Nu er det jo sådan, at der er adskillige partier og medlemmer i denne sal, som mener, at vi er forpligtet til at følge EFs direktiver, og man kan sådan set forstå, hvis de har den opfattelse. Men at vi også skulle rende langt forud for de direktiver, som vi får, er ikke til at fatte.

Dette 6. momsdirektiv er vedtaget i England og i Belgien og ikke andre steder. Det siges, at det er fremlagt i Tyskland og i de andre lande, men det kender vi ikke noget til, og da jeg, da vi havde ministeren til samråd, spurgte, om det var nødvendigt at gen-

[Kaj Hansen]

nemføre dette forslag nu for at opfylde vores EF-forpligtelser, sagde ministeren: Nej, det er det ikke. Han sagde, at der ingen provenumæssig begrundelse er i forhold til EF.

Her ser man altså, at vi er mere villige end bureaukraterne i Bruxelles, og man prøver i virkeligheden at give befolkningen den opfattelse, at når vi nu inden ret længe får moms på tjenesteydelser, skyldes det et direktiv fra EF. Men det passer jo ikke. Selv om ministeren siger, det er meget vanskeligt at skønne over dette provenu, siger han forsigtigt selv, at det nok vil dreje sig om 200 mill. kr.; men det bliver nok 300 mill. kr., måske mere, når man får regnet rigtigt efter. Det betyder altså en forbrugsbegrænsning på 300 mill. kr. inden for tjenesteydelser i dette land, og det er da ganske givet, at det vil medføre øget arbejdsløshed, først og fremmest inden for de områder, hvor tjenesteydelserne iværksættes. Kan det så være rigtigt i denne situation at fremskynde dette direktiv og forøge arbejdsløsheden, når vi ikke engang nu er forpligtet til det, fordi andre lande slet ikke er nået så vidt i deres overvejelser, som regeringen tilsyneladende er her?

Hertil kommer så de store administrative vanskeligheder. Ifølge en oversigt over de ting, der er behandlet i udvalget, drejer det sig om danseskoler, helsesport, musikpædagoger, stoftryk, rideskoler, køreskoler, privatundervisning, markedsanalysevirksomhed, slægtsforskning, hotel og camping, husbondafløsning, marketenderier, pengeinstitutter, banker, bankbokse, parkeringshuse og mange andre ting. På en række af disse områder bliver der selvfølgelig mange administrative vanskeligheder, og hertil kommer, at der er spørgsmål, man slet ikke ved hvordan det vil gå med. Det skal så afgøres i et nævn, hvordan denne lov til sin tid skal forstås inden for de forskellige områder.

Jeg vil da også gerne sige til de socialdemokratiske medlemmer, der tidligere har vist, at de ikke var så begejstrede for EF, og også ved visse lejligheder har tilkendegivet det ved at stemme imod en EF-lov, at her er en god lejlighed, for ikke alene kan man tilkendegive sin modstand imod dette direktiv og dette bureaukrati i Bruxelles, men man kan faktisk også være med til at redde nogle arbejdspladser, og det skulle også tælle i denne forbindelse.

Vi går ind for ændringsforslag nr. 2, fordi det er en mildnelse på nogle områder, og vi går ind for underændringsforslaget til ændringsforslag nr. 7, fordi det udskyder lovens ikrafttræden til 1. januar 1979. Vi ser den gerne udskudt så længe som overhovedet muligt, og vi så den helst bortfalde. De øvrige ændringsforslag vil vi ikke blande os i, dem vil vi undlade at stemme til.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg skal nøjes med at tage stilling til de stillede ændringsforslag. Ændringsforslagene gør som helhed lovforslaget bedre, hvorfor vi stemmer for dem. Dog må jeg selvfølgelig sige, at efter at jeg har stillet ændringsforslag, er en forudsætning for, at vi stemmer for i alt fald nr. 2, at nr. 3 bliver nedstemt. Jeg er klar over, at det er det sidste augustforlig, der står bag lovforslaget uden dette af mig stillede ændringsforslag.

I øvrigt mener jeg selvfølgelig, at det ændringsforslag, jeg har stillet, er meget fornuftigt, og det har været meget omtalt i udvalget, at man sådan set ønskede, at undervisning og kulturaktiviteter skulle friholdes for momspålæg. Det, vi nu ønsker fra kristeligt folkepartis side, er, at undervisning og aktiviteter i det hele taget, som kan tilbydes fra det offentlige gennem fritidsloven og gennem visse institutioner, også friholdes i privat regi.

Det kan ikke være meningen, at man igenem en lov som denne, som i grunden skulle være af rent økonomisk art, skal være med til at drive aktiviteter på privat initiativ over til det offentlige, og det er det, der sker. Fritidsloven har på mange måder været med til at ødelægge foreningslivet og det fællesskab, som var her. De demokratiske processer, som her foregik, var af stor betydning for den demokratiske udvikling i vort samfund. Det er sådan set til dels blevet ødelagt, og nu ødelægges man de sidste rester ved at sige, at der kan være aktiviteter på det private område, som vi belægger med moms, men vel, så kan I bare komme over til det offentlige, så kan I få tilskuddet her. Ja men det er jo klart, at så er konkurrenceforholdene blevet endnu mere ulige, end de var førhen. Det er det, vi med ændringsforslaget har ønsket at modvirke. Vi siger simpelt hen: hvor det kan tilbydes på det offentliges regning, må det

[Arne Bjerregaard]

også være rimeligt, at private kan tilbyde de samme aktiviteter, den samme undervisning, uden at skulle have momspålæg; men man har ikke villet gå så vidt. Vi mener dog, det måtte være rimeligt i et samfund, hvor vi i alt fald prøver at snakke om frihed. Det er imidlertid, ligesom man ikke ønsker at løsribe såkaldt økonomiske lovforslag fra de konsekvenser, disse lovforslag har på andre områder; det gælder også dette lovforslag. Man koncentrerer sig kun om de økonomiske forhold og ikke om disse forvridninger, det kan give mellem det offentlige og det private, og her er man med til at skabe øget forvridning imellem privat og offentligt initiativ til fordel for det offentlige.

Jeg takker selvfølgelig for CDs tilslutning. CD har åbenbart forstået, at der her er noget, man i alt fald skal være på vagt over for. Men hvor er de andre, som mangfoldige gange har snakket om deres, jeg havde nær sagt liberale synspunkter, som har ønsket, at det private initiativ også skal have lov til at virke? Det er åbenbart kun på det økonomiske område. Så snart man kommer ind på de andre områder, er man næsten ligeglad. Det, man nu giver sin tilslutning til her, er, at man yderligere styrker det offentliges, statsmagtens, ensretning på det undervisningsmæssige, det aktivitetsmæssige, det kulturelle område. Det er faktisk dette, man har indflettet i lovforslaget her, og vi beklager meget, at det bliver vedtaget. Vi erkender, at der ingen vej er tilbage for dem, som har tilsluttet sig augustforliget, det ser vi af datoen den 1. oktober, som pludselig en dag lå fast for os i udvalget, uden at vi kunne gøre indsigelse. Derfor har vi også stillet ændringsforslaget om at udsætte ikketrædelsen til den 1. januar, hvad vi mener er rimeligt både ud fra regnskabsmæssige og ud fra tidsmæssige hensyn over for dem, som kommer ind under momspligten nu.

Men det andet er for os det væsentlige, og beklageligt er det, at man nu, fordi man har været positiv over for EF og har givet tilslutning til EF, også skal være med til at give staten endnu mere indflydelse på områder, hvor vi ikke havde tænkt os det muligt.

Ib Christensen (DR):

Til den sidste ordfører kan jeg sige, at det var, fordi man ikke ville lytte.

I øvrigt er det en interessant udvikling, der er sket fra første til anden behandling, desværre således, at forslaget i det store og hele er det samme, men der er dog sket enkelte forbedringer.

For flere ordførere – det gælder hr. Glensgård fra fremskridtspartiet såvel som hr. Arne Bjerregaard, vi just hørte – er der klart sket det, at de indvendinger, der er kommet fra de berørte erhvervsorganisationer og andre, har gjort indtryk. Hr. Glensgård talte om det direktiv, som vi har fået trukket ned over hovedet af EF, og glemmer, at fremskridtspartiet i realiteten har været med til at godkende 6. momsdirektiv ved ikke at modsætte sig det. I det hele taget var der en glædelig forandring. Fremskridtspartiets ordfører ved første behandling var positiv over for forslaget, gik ind for det; der skulle jo være en generel moms, og det var EF-lovgivning. Nu hører vi altså en anden historie, og det er kun godt.

Mindre taknemlig føler man anledning til at føle sig over for det konservative folkeparti, der da heller ikke har ytret sig, det konservative folkeparti, der i forbindelse med den berømmelige lystbådeafgift har talt om sin modstand imod beskatning af folks fritidsaktiviteter. Og hvad sker der nu med konservative stemmer om lidt? Ja, der bliver beskatning af rideundervisning, der bliver beskatning af campingpladser osv. Den eneste logiske udvej for det konservative folkeparti vil være at stemme for det af hr. Arne Bjerregaard stillede ændringsforslag, hvorefter fritidsaktiviteter under fritidsloven bliver fritholdt for denne moms, hvorom det også rigtigt er sagt, at den ganske givet vil betyde en forøgelse af den offentlige sektor, fordi nogle af de servicefunktioner, der her er tale om, når de belægges med 18 pct. moms, må være henvist til i øget omfang at dræne de offentlige kasser eller direkte at søge ansættelse hos det offentlige.

Det fremgår allerede af betænkningen, at der skal ydes 25 mill. kr. i tilskud til retshjælp, fordi man nu ved et ændringsforslag har fundet ud af at momsbelægge advokativirksomheder. Dette ændringsforslag vil vi selvfølgelig stemme imod. De andre ændringsforslag, som dels er tekniske ændringsforslag, dels drejer sig om at friholde nogle ting, som oprindeligt var med i forslaget, bl.a. danseskoler, kan vi naturligvis støtte.

[Ib Christensen]

I øvrigt må vi konstatere, at vi her står ved en EF-følgelovgivning, som trækker noget ned over os, som formentlig et folketingsflertal aldrig ville have drømt om at gennemføre, hvis ikke man følte sig tvunget til det af direktiver, som er, som det blev sagt, trukket ned over hovedet på os.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal indledningsvis takke udvalget og da særlig udvalgsflertallet for den positive behandling, man har givet lovforslaget.

Jeg skal alene knytte en bemærkning til et enkelt af ændringsforslagene, det fra kristeligt folkeparti, som har fået opbakning af centrum-demokraterne og senere af andre. Efter det ønsker man en fritagelse for al anden undervisning, hvortil der kan ydes tilskud efter fritidsloven, eller som kan modtages på offentlige eller offentligt støttede institutioner.

Det giver mig anledning til to bemærkninger. For det første den, at den helt overvejende del af den offentlige eller offentligt støttede undervisning vil være fri efter lovforslaget, som det fremtræder med de ændringer, jeg er fremkommet med over for udvalget, og som fremgår af betænkningen her. For det andet begunstiger kristeligt folkepartis forslag særlig den offentligt støttede undervisning, og det er da helt legitimt og kan i mange henseender være ganske fornuftigt. Men jeg må måske nok påpege, at det går som en rød tråd gennem de henvendelser, der er kommet til udvalget fra erhvervslivet, at man netop dér er ængstelig for, at den private undervisning skal blive diskrimineret i forhold til offentlig eller offentligt støttet undervisning. Mit forslag, hovedforslaget som ændringsforslagene, imødekommer netop disse ønsker, idet disse undtagelser er af generel karakter.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 3 til ændringsforslag nr. 1

forkastedes, idet 48 stemte for, 97 imod; 3 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5
vedtoges med 127 stemmer mod 13; 9 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 6 og § 1 med de foretagne ændringer
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 8 til ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 45 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 7 og § 2, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling.
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Erlendsson):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om en omlægning af skattelovgivningen [af Kaj Hansen (DKP) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 88. Fremsat 14/4 78).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):